

Intellectu humano est sermo, & quoad statum praesentem. Quamvis ergo Deus ex se maxime intelligibilis sit, quia est maxime Ens, & actus: non tamen nobis statim maxime intelligibilis, quorum oculi ad hunc solem cœcutiunt, & vix tenuem ejus sectantur umbram. Neq; ex ratione Entis ad rationem objecti simpliciter procedit argumentum. Primum ergo objectum erit quod principaliter & primo movet: Qua de re in quaestione de Primo cognito.]

θ. 24. Proprium objectum dico, cui Intelligendo proprius Intellectus à natura destinatus est; quo & perficitur: sive appetitu naturali ad illud feratur, sive elicito.

θ. 25. Improprium vero, ad quod intellectus quidem pertingere potest, sed sine destinatione illa naturali & perfectio-
nis suæ compendio.

[Extra proprijs namq; Intellectus latitudinem multa in communi vita occurunt, vel Inventionis, vel imitationis ac cognitionis ratione; ad quæ Intellectus utiq; pertingere potis est: quibus tamen cognoscendis natus non est (qualia inutilium artium titulo multa percenset Cardanus,) adeoq; & extra verum ejus finem erunt: quemadmodum alias de Logicæ objecto dicunt, & fine.]

θ. 26. Objectum Intelligibile ita se habet ad Intellectum, sicut sensibile ad sensum: ut nempe per speciem Intelligibilem in Intellectum agat, & è potentia provocet ad actum.

θ. 27. At non, ut species sensibilis sponte resultat ab ob-
jecto suo; sic etiam species Intelligibilis à suo; sed peculiarem alicuius producentis operam requirit.

[Cum enim Intellectus sit spirituale quippiam & immate-
riale; talem etiam requirit speciem à qua actuatur. Talis autem neq; ab objecto externo, nec ex phantasmatibus prodire potest; cum nulla sit proportio causæ (objecti inquam vel phanta-
matis) ad effectum hunc speciei immaterialis. Ergo]

θ. 28. Fiunt ergo ex phantasmatibus opera Intellectus, qui ea causa dicitur Agens.

[Per]